

[Indenrigsministeren.]

Da alting i Øjeblikket taler for at fortsætte med denne Ordning, idet Udgifterne for Kommunerne til Sygehusvæsenet jo i høj Grad er stigende i disse Aar paa Grund af de ekstraordinære Forhold, har jeg ment det rigtigst, at denne Lovgivning fortsattes. Det foreliggende Forslag gaar da ud paa ligesom i de to foregaaende Aar at stille et Beløb paa 5 Mill. Kr. til Raadighed til Nedbringelse af Kommunernes Udgifter til Drift af Sygehuse.

Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5011; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 756).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bender: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne takke den højtærede Indenrigsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, der som bekendt gaar ud paa at videreføre Loven om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan.

Den sidste Lov herom er af 19. December 1942 og udløber med Udgangen af Juni Maaned d. A. Det Landstingsudvalg, der dengang behandlede Lovforslaget, naaede ikke at afslutte sine Overvejelser om, hvorvidt der burde gives denne Laanefond en mere permanent Karakter, og da der i Udvalgsbetænkningen blev tilkendegivet Ønske om, at Landstinget senere fik Lejlighed til at arbejde videre med Sagen, skal jeg ved Lovforslagets Overgang til anden Behandling stille Forslag om, at det henvises til et Udvalg.

Bækgaard: Ogsaa for mit Partis Vedkommende er det Tilfældet, at det Medlem,

der plejer at tale om Spørgsmaal af denne Art, er forhindret i at være til Stede, og jeg skal derfor fremsætte nogle faa Udtalelser.

Det Spørgsmaal, der her foreligger, har der jo været lovgivet om flere Gange, og Loven har hver Gang haft en kort Løbetid. Under den sidste Udvalgsbehandling blev den Tanke fremsat, at Loven burde gøres mere permanent, idet den skulde kunne træde i Kraft, naar Forholdene syntes at nødvendiggøre det, uden at Lovgivningsmagten behøvede at træde i Virksomhed af den Grund. Som Lovforslaget nu foreligger, indeholder det — foruden at det tager Sigte paa det egentlige Formaal — den ønskede Mulighed for, at Laanefonden kan faa en mere permanent Karakter. Spørgsmaalet bliver saa, om den foreslaaede Form svarer til, hvad man egentlig ønsker, idet der under forrige Udvalgsbehandling ikke blev Klarhed over, hvilken nærmere Ordning der skulde træffes. Men nu er det jo bebudet, at Lovforslaget skal henvises til Udvalgsbehandling, hvad jeg fuldt ud billiger, og saa vil der blive Lejlighed til at optage Forhandlinger derom.

Efter den Form, som her er valgt, er det hovedsagelig Indenrigsministeren, der kommer til at bestemme, hvornaar Laanefonden skal træde i Virksomhed. Det er et Spørgsmaal, om det er det rigtige, og om der ikke kunde findes en anden Ordning, som var mere hensigtsmæssig. Men det vil der som sagt blive Lejlighed til at tale om i Udvalget.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

Stein: Da man i 1940 gik til Opretelse af en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan, skete det under Indtryk af de svage Kurser, som i de foregaaende Maaneder havde kendetegnet Københavns Børs. Det var en rent midlertidig Foranstaltning, man traf, men til Trods for, at Forholdene senere har udviklet sig saaledes, at der praktisk talt ikke har været nogen Anvendelse for denne Laanefond, har man alligevel næret Betæneligheder ved uden videre at lade Loven løbe ud. Man har forlænget den fra Termin til Termin.

Dette vil der i det lange Løb naturligvis ikke være megen Ræson i, og derfor kom man under Udvalgsforhandlingerne sidste Efteraar ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gaa over til en permanent Lovgivning. Der kunde være Tale om enten at ophøre med denne Lovgiv-